

[Lissa Mathiasen]

Nedlæggelsen af registeret over kortudstedere vil klart forringe overskueligheden. Ophævelsen af forbudet mod at give rabat i forbindelse med brug af betalingskort vil udhule frivilligheden. Ophævelsen af forbudet mod generelt at kræve betalingskort som legitimationsmiddel vil ligeledes hindre frivilligheden, ligesom ophævelsen af registreringsbestemmelsen vil gøre misbrug muligt. Ingen af delene har vi behov for at ændre på.

Jeg tror, at disse forringelser også meget let vil kunne føre til, at forbrugerne tager afstand fra at anvende betalingskort, fordi de måske vil føle sig begrænset trykke ved et sådant betalingsmiddel. Hermed vil forringelsen af betalingskortloven altså komme til at virke hæmmende på indførelse af ny teknik, og jeg kan ikke forestille mig, at hverken vores pengeinstitutter eller øvrige kortudstedere måtte være interesseret i noget sådant.

Der er tværtimod, ikke mindst på baggrund af den seneste tids debat om påståede misbrug, behov for skærpede regler i forbindelse med bevisbyrden, ligesom der i disse tilfælde bør sikres forbrugerne dækning for tab. Det ville vel også være naturligt at udvide lovens anvendelsesområde, således at såvel hæve- som indsettelsestransaktioner via en eller anden form for elektronisk indretning samt elektroniske betalinger over homebanking også dækkes af denne lov. Det synes vi ville være en fordel.

Som det fremgår af min ordførertale, er Socialdemokratiet ikke enig i de foreslåede ændringer. Formålet med ændringerne burde vel være at gøre tingene bedre. Som det blev fremhævet i 1984, havde det meget stor betydning for brugen og holdningen til betalingskort, at faktisk samtlige partier på nær Fremskridtspartiet stod bag loven. Det gav den både soliditet og styrke, som var væsentlig for brugen af kortet.

Derfor finder vi, at der er behov for at appellere om, at der ikke med dette forslag til revision bliver skabt en splittelse, som betyder, at et spinkelt flertal kommer til at stå bag denne revision. Hverken forbrugere eller kortudstedere har behov for denne ustabilitet, for denne form for utryghed.

På denne baggrund vil jeg meget gerne på Socialdemokratiets vegne ikke blot opfordre, men også appellere om, at der arbejdes i det efterfølgende udvalgsarbejde på at sikre stabiliteten, hvilket jeg også håber at industriministeren vil være indstillet på.

Flemming Hansen (KF):

Den oprindelige lov om betalingskort blev vedtaget i foråret 1984. Der var tale om et meget tidkrævende lovgivningsarbejde – 5 måneder, tror jeg – da man ikke havde international eller national erfaring på dette område overhovedet.

Der har været tanker om helt at stryge loven om betalingskort, men jeg er helt enig i den betragtning, at det ikke bør finde sted, da loven har givet en meget rimelig beskyttelse af parterne.

Jeg er meget tilfreds med, at man ikke rokker ved et af hovedprincipperne, nemlig at kortudstedere og kortholdere ikke skal slippe billigere i denne sag, men tværtimod skal betale de omkostninger, der er forbundet med at have et betalingskort, og at betalingsmodtageren ikke skal belastes med disse omkostninger. Det er et godt princip, som vi er tilfreds med, og som man bør fastholde.

Det vil derfor efter min bedste overbevisning være forkert helt at fjerne loven i afbureaukratiseringens hellige navn. Jeg synes, det er bedre, som man har gjort her, at tilpasse loven til de erfaringer, man har gjort, og jeg synes, det er sket på en overordentlig tilfredsstillende måde.

Man taler om, at det rådgivende betalingskortudvalg skal nedlægges, og det er ganske naturligt, når man ved, hvor overordentlig lidt det har været brugt. Det samme gælder de specielle registreringer, man har vedrørende betalingskort. De kan lige så godt gå ind under de normale private registre, således at man ikke skal have en ekstra administration af det. Jeg synes, det er fortræffeligt, at man ændrer disse forhold.

Man kan kort sige, at de udvalg og registre, der ikke har vist sig at have nogen berettigelse, bliver fjernet, og det synes vi er meget tilfredsstillende.

Jeg synes også, det er vigtigt, at ministeren foreslår, at loven ændres, således at kortet fremover kan anvendes i telefonautomater. Det er jo en del af den nye tekniske udvikling, hvor Danmark er bagud i forhold til de fleste lande, vi sammenligner os med, og jeg er meget tilfreds med, at det er kommet ind i lovforslaget.

Jeg stiller mig selv spørgsmålet, om ikke man skulle overveje, om det kunne udbygges til andre områder. Jeg tænker f.eks. på, når jeg kommer til Kastrup Lufthavn og skal hente min parkerede bil. Så skal jeg hen og trække en bil-